

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 18.

WE SRZODE D N I A 1. M A R C A 1797

E D Y K T.

Z strony Ces: Krolewskiego Appellacyynego Trybunału Gallicyi zachodniey.

Nim Magistraty w miastach cyrkularnych razem do sprawowania iuryzdykcyi kryminalnych urzadzonymi zostaną J. C. Krolewski i Apostolski Majestat łaskawie najwyższym swoim dekretem dworskim pod d. 14 Lutego r. t. wypadłym ustanowić raczył, aby w Krakowie, Lublinie i Sandomierzu trzy sądy kryminalne tymczasowe wprowadzone zostały. — Z tych każdy składać się ma z jednego sędziego kryminalnego, dwóch Alseforow, dwóch kancellistow, jednego przetożonego nad więzieniem, i czterech stróżow. Sędziemu kryminalnemu w Krakowie rocznie ryńskich złotych dziewięćset, Lubelskiemu osmset, Sandomirskiemu siedmset, każdemu zaś kryminalnemu Alseforowi, Krakowskiemu po sześć set zło. ryńskich, Lubelskiemu po pięćset, Sandomirskiemu po czterysta wyznaczono jest: każdy kancellista w Krakowie trzysta zło. ryńskich, w Lublinie dwieście, w Sandomierzu sto pięćdziesiąt; każdy zaś przetożony więzienia zło. ryńskich dwieście, i każdy stróż po zło. ryńskich sto na rok dostanie.

Gdy więc prócz sędziow kryminalnych którzy z wschodniey Gallicyi iako w podobnych sprawach doświadczenie mający, mianowani być mają inne wszystkie miejsca rozdane nie są; przeto ktoby sobie miejsca alsefora w którym sądzie kryminalnym zyczył, a język Polski i Łaciński doskonale posiadał i zdatość prócz tego swoją zaświadczeniami, i dekretem wyboru *Eligibilitatis Decretum* od którego kolwiek Appellacyi z dziedzicznych C. Kr. krajow otrzymanym dowiódł ma się aż do 15 marca roku terażniejszego do C. K. Appellacyynego trybunału Gallicyi zachodniey zgłosić i proźbę swoją wspomnionemi rekwizytami udowodnioną podać. Przy wyborze na kancellistow czyli pisarzow przy sądach kryminalnych C. K. appellacyyny trybunał osobliwszy wzgląd mieć będzie na osoby w terażniejszych Magistratach i sądach Woytowsko Ławniczych zastużone, byleby język Polski i Łaciński doskonale posiadali, naukę przyzwoitą mieli, i do prowadzenia protokołu sposobnemi byli. — Przy osadzeniu miejsc na przetożonych więzienia wzgląd miany będzie na C. K. unterofficerow. — Przy stróżach więzienia na C. K. żołnierzy, którzy jeszcze do tego urzędu zdawni być mogą, do służby zaś woyskowej miewać zdolni są. — Względem których potrzeba jest aby się przez C. K. Woyskową kommandę do C. K. appellacyy-

tego trybunału zgłosili i od niej zalecenie mieli. — W powszechności wszyscy którzy o jedną z wspomnianych służb starać się życzą sobie, przed upłynieniem dnia 15 marca roku teraźniejszego mają się, do C. K. appellacyjnego trybunału zgłosić.

Dan w Krakowie dnia 27 Lutego roku Pańskiego 1797.

Mikołaj Urbański
Franciszek Baron Wittorff.

Z Rady C. K. Appellacyjnego Trybunału Gallicy zachodniej
Stoiowski.
Pratobewera.

Z Wiednia d 22. Lutego.

Dnia 20 t. m. wieczór Arcy Xzę Karol przybył tu w dobrym zdrowiu z głównej kwatery Włoskiej armii. Radosć tutejszych mi-szkańców, z oglądania wstrzód Wiedeńskich murów okrytego sławą brata najukochańszego naszego monarchy, jest nie do opisania. Wczoraj wieczór, kiedy się Arcy Xzę Jmć z J. C. Mcią na teatrze Hofburg pokazał, z wszystkich stron dały się kilkokrotne radosne okrzyki słyszeć i kiedy odkryto korynę i na pochwałę tego bohatera kantatę w muzyce od P. Alkindera zrobioną odprawioną, widać było powszechne rozrzewnienie i ukontentowanie całego publikum. — Z powodu jego przybycia całe miasto było illuminowane.

JW. z Xiażat Czartoryjskich ordynatowa Zamovska, po krótkiej chorobie w nocy z 14go na 15ty pełne cnot i przywiązania do oyczyzny życie tu zakończyła. Zna ne są zapewne tej Pani rzadkie przymioty i każdy współrodak musi ich umieć cenić, kiedy nawet w obcym narodzie powszechny dla niej ziednały szacunek.

Z Paryża d. 8. Lutego.

Od naszej armii Włoskiej następująca tu nadeszły rapporta:

List jenerała Buonaparte do Dyrektoryatu. Z głównej kwatery Werona d. 9 Pluvios (d. 28 stycznia.)

Dywizya jenerała Angereau do Padwy się udała, z tamtąd przeszła Breatę i ku Citadella poszła, z kąd się nieprzyjaciel za iey zbliżeniem cofnął.

Potyczka pod Carpenedolo.

Jenerał Malsena, udał się najprzód do Vicenza, z tamtąd do Bassano, i ścigał nieprzyjaciela, który się na tamtej stronie Brenty za wąwozy cofnął. Walecznego jenerała Menard posłał dalej za nim; ten doścignął go pod Carpenedolo i po zwawey utarczce 800 niewolnika mu zabrał. Grenadyerowie 25 pół brygady z bagnetem za most się przedarli i między temi, którzy im przeyscia bronili straszując rzeź zrobili.

Potyczka pod Avio.

Dowizya jenerała Joubert rozpoczęła swój marsz dla wniścia za nieprzyjaciela do gór Tyrolskich, do których z przyczyn teraźniejszy ostrej pory wniście jest przytrudniejsze. Wczoraj przy Avio na tylną straż natrafił i po letkiej utarczce 300 niewolnika zabrał. Dywizya jenerała Rey konwoiowała zabranych Austryaków.

Przy oblężeniu Mantui nic ważnego niezaszło.

Podpisano *Bu onaparte.*

Jenerał Berthier także pod d. 28 stycznia z Werony donosi, iż Austryacy w nocy opuścili Bassano, i że po tegiem odporze za most pod Carpenedolo musieli się nazad cofnąć, gdzie oprócz 200 zabitych 900 niewolnika, między którymi 12 officyerów i 1 armatę utracili. „Austryacy, dodaje Berthier, są w zupełnym nieporządku i uciekają przed nami. Deszcz, który w czasie tej wyprawy ustawicznie padał, resztę tej armii od zupełnego zabrania uratował. Pod Avio pomimo strasznych szarż, została jednak nieprzyjacielska przednia straż nazad odparta i do 400 niewolnika icy zabraliśmy. „

Wypis z listu jenerała Buonaparte do dyrektora Carnot. Z Werony d. 28 stycznia.

„Zpolitowaniem to wszystko czytałem, co względem mnie rozpuszczono; każdy podług swoich namiętności robi mnie mówiącym. Rozumiem iż mnie nadto dobrze znasz, a żebyś mógł mniemać, iż ja za cudzem natchnieniem iść potrafię. Zawsze się dowodami twej przyjaźni zaszczycam, którąś mnie i moim okazywał, i nigdy ci za to prawdziwie wdzięcznym byź nieprzestamę. Znajdują się ludzie u których nienawiść jest potrzebą, i gdy niemogą rzeczypospolitey obalić, przynajmniej się tym cieszą, że wszędzie gdzie tylko mogą rozdwojenie rozpuszczają. Co się mnie tyczy, niechay sobie mówią co chcą nigdy mnie tym niedosięgną. Szacunek małej liczby ludzi, takich jak Ty; szacunek mych kolegów, czasem opinia potomności, a nadewszystko uczucie mego własnego sumienia i dobro oyczyny iedynie mnie interesują. „

„Dwie dywizye armii znajdują się w Bassano. Nieprzyjaciel wychodzi z Trydentu; Mantua jest z wszystkich stron ściskana. „

Jeszcze d. 20 stycznia jenerał Buonaparte wysłał przez obywatela Belsiers kommandanta przewodników, 11 zdobytych pod Rivoli i Favorita chorągwi dyrektoryatowi.

Buonaparte pisze ieszcze do dyrektoryatu. „Znajdziecie tu różne po przejęwane listy, które tym są ważniejsze że w nich uporczywy wiarotomności dworu Rzymskiego dojdziecie. „

Najpierwszy z tych listów jest list kardynała Busca sekretarza stanu do Papieżkiego posła w Wiedniu d 7 stycznia z Rzymu datowany. Treść jego jest takowa:

„Widzę z WPana raportu iż Celsarski minister baron Thugut nakoniec swój głos odmienił, i że tym pewniey na pomocy Celsarskiej polegać możemy, gdy nam ją Celsarz i Celsarzowa przyrzekli. Zda się także iż baron Thugut już na nas polega, gdyż jenerała Colli tak spieszo z Wiednia wysłano, i nadzieję nam odzyskania naszego kraju czynią. To wszystko zapowiada iż nas już jako allianta uważają. Już więcej o rzeczeniach niemasz mowy; możemyż nawet myśleć o tym odstąpić? Póki tylko będę mógł na pomocy Celsarza polegać, poty będę podane od Francuzów propozycye do pokoju zwłóczyć. Niemożna sobie wystawić co ucierpiam, nim Francuzkiemu ministrowi Cacault odpowiedź dać; rozumiałem iż mój honor ucierpiłby na tym, gdybym negocyując z dworem Celsarskim, był Francuzkie propozycye przyjął. Francuzi okazują

prawda najgorętsze życzenia zawarcia z nami pokoju; z tym wszystkim niemogę ich jeszcze słuchać i na prędkie przybycie generała Colli oczekuję. Pochwała, którą marszałek Lascey generałowi Colli dał, czyni mnie zupełnie spokojnym; i to mi jest miło, iż jednego inżyniera z sobą przyprowadzi, bo nam zupełnie na nich zbywa. Ten generał nie zastanie prawda Papieżkie wojska dosyć ćwiczone, ale wszelako odważnych i dobrze myślących w nich żołnierzy znajdzie. Oprócz barona Thugut nadskakuy tym wszystkim, którzy nam tylko w pewnych razach potrzebnymi być mogą. Utrzymuy projekt, aby Cezarskie wojska na Tryest mogły się z naszą armią w Romanii złączyć. Woyna niemoże jeszcze być za woynę religii deklarowana, gdyż nim będziemy alliansu z Cezarzem pewni, wystawilibyśmy się na nienawiść Francuzów &c.

W różnych kopiach tego listu, który najpierw w Medyolanie był oznajmiony, jeszcze się następujące wyrazy znajduią: " Nie rozumiem, aby Hiszpanie chcieli Papieża całej świeckiej władzy pozbawić; jednak po części chcą mu ją obciąć. Królowa Hiszpańska nie myśli tylko o powiększeniu swego szwagra Xcia Parmy. Hiszpański minister Azara wszędzie będzie ogień podzegał; lecz Cezarz nigdy nie dopuści, aby się Hiszpania tak we Włoszech rozszerzała. „

W Medyolanie ogłoszono jeszcze korespondencyą sekretarza stanu kardynała Busca z Papieżkim postem w Florencyi, w którym pierwszy wyraża, iż jeżeli Francuzi przyrzeką w przód Ferrarę i Bononią oddać, tedy w da się z niemi w negocjacje &c. Lecz okoliczności już się zmieni-

ły i Buonaparte niemyśli już tak spokojnie względem Rzymu iak dawnoiey.

W woyskowej sile w Vendome różne odmiany poczyniono; fakcyoniści kilkunastu tamteyszych żołnierzy na swoją stronę przeciągnęli.

Redaktor przywodzi, iż Austriaccy kommissarze podczas konferencyi z generałem Clarke mieli oświadczyć iż rzeczpospolitey Francuzkiej nie uznają. Generał Clarke na to oświadczył, iż rzeczpospolita nawzajem Niemieckiego Cezarza nieuznaie.

Minister marynarki, znowu ozabrani u wielu Angielskich i Portugalskich okrętów przez naszych korsarzy oznaymił. Między innemi 10 okrętów z konwoiu o 50 żaglach, który z Cork do Londynu płynął, zabrano; 4 z ostatnich są już w naszych portach.

Przytaczano iż wódz brygady Malo, imię reprezentanta Dumas, którego royalści na ministra przeznaczyli, z listy kazał wymazać; lecz w liście do ministra politycy oświadczył Malo, iż Villeharnois podczas rozmowy, na uwagę Dunant że Dumas jest zdrajcą i republikanem, sam podał tę listę w ogień wrzucił. Obywatel Ramel także się w liście do ministra politycy o rzetelności swego wyznania względem ostatniego spisku, o czym powątpiewanie rozpuszczono, usprawiedliwił. Między innym mówi, iż chce później jeszcze dowieść, iż fakcyja royalistów z anarchistami się związała.

Ozuyamiono także wiele listów, w których przywodzą iż od dawnego czasu pracowano w Paryżu nad wielkim projektem, dla czego stronników royalizmu do Paryża, a żołnierzy do dezercyi wzywano. Jakoż w istocie do tutejszego głównego

miasta, pod różnemi pozorami nazbiegało się bardzo wiele nieznaomych ludzi, którzy się teraz czymprędzey retyrowali.

Obywatel Poncelin wydawca republikańskiego kuryera, żalił się iak wiadomo, iż niedawno w pałacu Luxemburg w pokojach dyrektora Barras sromotnie był znieważony. Za pozwoleniem ostatniego przeszukał wszystkie pokoje, ale nigdzie tej izby w ktorey był zamknięty i z męczony, nieznalazł.

Na propozycyą dyrektoryatu już zdecydowano, iż Brottier i inni aresztowani spiskowi, przez kommisyą woyskową będą sądzeni. Dnia 5 w radzie 500 były z tego powodu żywe spory, ponieważ podług konstytucyi tylko ci od woyskowej kommisyi mają być sądzeni, którzy z bronią w ręku są złapani. Lecz inni wystawili, iż ci żołnierzy do ucieczki namawiali, a zatym od kommisyi woyskowej sądzeni być powinni.

Różne dokumenta ostatniego spisku, które rządowi oddano, nie oprócz już wiadomych nie zamykają w sobie rzeczy. La Villeharnojs i Brottier są oddawna iako fanatyczni rojalisci znani. Mniemany kramarz Dunant, ma być emigrant, i umyślnie to imię przybrał aby skryciec mógł rzeczy robić.

Aresztowania ieszcze tu wciąż trwają. Oprócz obywatela Debar, dawnego kommandanta gwardyi Paryzkiej i przyjaciela Villeharnojs, aresztowano także obywatela Vauvilliers. — Niektóre pisma mówią, iż mniemany kramarz Dunant jest królewski dawny officyer, kawaler Duveine de Presley się nazywa.

Kommisya z 3 członków wszystkie dokumenta ostatniego spisku ma roztrzą-

snąć. Na propozycyą Talliena rada 500 wczoray postanowiła, aby dyrektoryat zdał iey rapport o terażniejszym położeniu rzeczypospolitey.

Panujący Xzę Salm-Kirburg i Xzna Hohenzollern-Siegmaringen służąca mu za matkę, wyiechali ztąd do Bruxelli.

Z Włoch d. 8 Lutego.

Podług wiadomości z Turynu, d. 20 stycznia umarł tam hrabia Greneri minister wewnętrznych interesów. Urząd tego udzielił Król pierwszemu sekretarzowi D. Clemente Damiano di Prioca.

Jenerał Buonaparte nim 12,000 woyska przeciw Rzymowi wysłał, do kardynała Mattei ieszcze d. 20 stycznia napisał list w którym go o rozpoczęciu nieprzyjacielskich kroków przeciw Rzymowi przestrzega, i prosi aby zaręczył Papieża iż może bez żadney obawy w Rzymie zostać i że będzie zawsze iako głowa kościoła szanowany.

Dnia 1. t. m. Włoskie i Francuzkie woyska rozpoczęły swóy marsz przeciwko Rzymowi. Jenerał Victor d. 2 ruszył z Imola przeciwko Papiezkiemu korpusowi, które się w Faenza znajdowało; przednia straż pod wodzem brygady Lasne, natrafiła na to korpus, które się z 4000 piechoty i cokolwiek jazdy składało, i 14 armat przy sobie miało. Francuzi w momencie przeprawili się za Cenis, most opanowali i całe to korpus zabrawszy 1000 niewolnika i 14 armat do ucieczki przymusili i ku Ankona się potym udali.

Oto są pisma, które jenerał Buonaparte d. 31 stycznia i d. 1 lutego wydał:

Odezwa do mieszańców kraju Papiezkiego.

Armia Francuzka wchodzi na ziemię

Papieżką, a wierna swym maxymom będzie religią i lud protegowata.

Żołnierz Francuzki niosąc w iedney ręce bagnet, pewna rękoymia zwycięztwa, drugą różnym miastom i wsiom pokóy, protekcyą i bezpieczeństwo ofiaruie.— Biała tym, którzy wzgardzą tą ofiarą, i którzy uwiedzeni przez ludzi zupełnie hipokrytów i zdrayców, ściągna na swe domy woynę, iey nieszczęścia i zemstę tey armii, która w 6 miesiącach 100,000 najlepszego Austryackiego woyska w niewolę wzięta, 400 armat i 110 chorągwi zabrała i 5 armii pobiła.

Art. 1. Każda wieś, czy miasto, które na zbliżenie się Francuzkiej armii na gwałt uderzy, będzie natychmiast spalone, a magistrat rostrzylany.

Art. 2. Gromada, na której gruncie choć ieden Francuzki żołnierz zostanie zabity, natychmiast będzie deklarowana w stanie woyny; będzie tam kolonna woyska posłana, wezmie z tamtąd zakładników i straszną kontrybucyą nałoży.

Art. 3. Xża i wszyscy ministrowie religii pod jakim kolwiek będą nazwiskiem, jeżeli się podług przepisow Ewangeli, zachowaią, będą w tym stanie, jak się aktualnie znajduia protegowani i zachowani; ale jeżeli są nypierwszemi do przestąpienia ich, będą po woyskowemu traktewani i ostrzy od ianych obywateli ukarani.

Podpisano *Buonaparte.*

Manifest jenerata kommenderuiącego przeciw dworowi Rzymskiemu.

Art. 1. Papież sprzeciwił się formalnie wykonaniu artykułow 8 i 9 zawartego d. 2 melsidor w Bononii za posrednictwem

Hiszpanii, a d. 27 czerwca 1796 uroczyscie w Rzymie ratyfikowanego zawieszenia broni.

Art. 2. Dwor Papieżki nieprzestawał się uzbroiać i lud przez różne pisma do krucyaty zachęcać; woyska iego aż o 10 mil od Bononii postąpiły i podbićiem tego miasta groziły.

Art. 3. Dwor Rzymski rozpoczął nieprzyiacielskie przeciw Francyi, z dworem Wiedenskim negocyacye, jako dowodzą listy kardynała Busca i wystanie kardynała Albani do Wiednia.

Art. 4. Papież powierzył kommendę swego woyska jeneratom i officyerom Austryackim, których mu z Wiednia przysłano.

Art. 5. Papież niechciał na uczynione mu urzędownie od obywatela Cacault ministra rzeczypospolitey Francuzkiej pozycyę pokoiu odpowiedzieć.

Art. 6. Zawarte więc zawieszenie broni, zostało od dworu Rzymskiego zgwałcone i naruszonene; zaczym deklaruję go za złamane.

Podpisano *Buonaparte.*

Miasto Imola domagało się, aby do rzeczypospolitey Cyspadeńskiej było przyłączone. Senat Bonoński dla uskutecznienia tego złączenia wysłał tam 4 deputowanych.

Z Frankfurtu d. 11. Lutego

Przez tuteysze miasto ustawicznie woyska przechodzą; wszystkie mair do Włoch bydź przeznaczzone; ale podług wszystkich wiadomości i Francuzi tam znaczne siły ściągaią. Jednym słowem pod daniu Huningen szanću, cały teatr woyny przenosi się do Włoch.— Mowia iż chociaż 14 batalionow piechoty, 2 jazdy i

znaczny artylleryi park odciągniono, ieszcze się tu wyrownywaiące Francuzom siły zostaną, ponieważ i oni 22,000 ludzi od Renu odciągnęli. — Wczoray wieziono przez tuteysze miasto wiele pontonow do Moguncyi; na jaki koniec? niewiadomo ieszcze.

Z Frankfurtu d. 11. Lutego.

Jenerał Werneck pojechał ztąd do Anspach, a feldmarszałek leitnant Kray dla obięcia tymczasowo na iego mieyscu niższego Renu komendy tu przyjechał. — Xzę Oranii d. 14 iedzie ztąd do Włoch. — Z Haskich magazynow przedaią dla armii Cefarskiej zboze. — Korpusy Rohau i Busfy d. 15 będą rozpuszczone, a nadkomplet będący przy nich officyerowie, w winnych regimentach umieszczeni.

Jenerał Moreau wyiechawszy d. 31 stycznia z Strazburga, iuz rekognoskowanie przy armii Sambry i Mozy rozpoczął. — Z Manheimu przyszedł rozkaz, aby fortecę Moguncyą i Ehrenbreitstein iak najeściej w żywność opatrzone. — Z okolic Wetzar i niższego Renu iuz tędy wiele Cefarskiego woyska do Włoch poszło. — Francuzkie cyrkulowe zgromadzenie, udało się z przełożeniem przeciw obięciu przez Króla Pruskiego niektórych prowineyi tego cyrkulu do Ratusbońskiego seymu Rzeszy.

Z Strasburga piszą, iż jenerał Bernadotte, który iuz do Włoskiej armii w drodze był, nazad do armii Sambry i Mozy powróci. Woyska tej armii które w Kayserlautern stały, ztamąd wyszły, a na ich miejsce woyska armii Renu i Mozeli tam weszły. Jenerał Moreau ma zostać przy nawwyższej Francuzkiej armii nad Renem komendantem jenerał Hoche ma pod nim komenderować.

Słychać iż Pruska demarkacyyna linia, ma się aż do Meuu dla ztykania się z Helsyą rozciągnąć. Między Prusami Hesyą maią się polityczne związki ieszcze ściślejszy spoić.

Z Sztokolmu d. 7. Lutego.

Jenerał Kościuszko ieszcze tu kilka niedziel zabawi, aż się pora roku trochę złagodzi; naywięcey w łóżku przeleży. Znaczny tuteyszy patryota, prosił go aby się dla niego pozwolił świeżo z Anglii zrzęcznemu malarzowi P. Breda odmalować. Temu malarzowi obiecał za iego portret 150 talarow; ale Kościuszko nie przyjął tego honoru. — Dyrektor tuteyszej malarzkiej i snycerskiej akademii P. Pasch, został od Króla orderem Wazy przyodziaany.

Z Konstantynopola d. 10. Stycznia.

Francuzki ambasador Aubert - Dubayet miał w tych dniach uroczystą u W. Wezyra audyencyą. Zschowany pod czas tej audyencyi ceremoniał znalazł z porządku wiele trudności. W ogóle z zwyczajnych formalności nic Porta nieustąpiła; nato iednak aby mu wszyscy będący tu Francuzcy officyerowie, i żołnierze, którzy powiększej części w służbie Tureckiej zostają, na audyencyą asystowali, zezwolila. Liczba przypatrywaczow pod czas iego cugu była nader wielka, a pompa, która go otaczała przechodziła wszysko, co tu w podobnych ceremoniach u dawnych Francuzkich ambasadorow za królewskiego rządu postrzegano. Słychać iż Aubert - Dubayet nieodwrotnie będzie miał wstępnią audyencyą u W. Sultana; tylko oceremoniału niemożę się ieszcze pogodzić. Wspomniony ambasador żada aby był od artylleryi witany, przed pokojem nieczekał &c.

W tych dniach tu Perski ambasador przybył; żąda od Porty pośrednictwa do przywrocenia przedkiego z Rofsyą pokoju, a jeżeliby Porta sobie pokoiu nieżyczyła, to o znaczne posiłki w woysku prosi. Tu jednak spodziewają się że w net pokoy nastąpi, którego sobie Persy iak nayprędzey życzą.

Z wyspy Cypru dowiadujemy się, iż w przeszłym roku skazany w miesiącu sierpniu dawny drogoman Murusi z rozkazu Porty uduszonym został. Teraz obawiają się o życie iego brata wojewody Wołoskiego.

Od kilku dni zaczęto tu znowu z wielkiem pospiechem uzbroiania i roboty w arsenałach. Kapitan bafza iest tam co dzień przytomnym. Porta dalszego rozwinięcia się politycznego systematu teraźniejszego Imperatora Rofsyyskiego oczekuje; mówią iż względem Porty ma być bardzo spokojne. Oziębłość, czyli nieufność, którą tu między Francuzkim ambasadorem i Szwedzkim posłem Muradgea d'holson postrzegano, zdaje się że taraz zniknęła; Aubert-Dubayet niedawno oddał mu wizytę. — W tuteyszem porcie różne roboty Porta rozpoczęta; do dyrygowania niemi proponowano Francuzkich lub Szwedzkich indzynierow; na ostatniego się ugodzono.

Z Inpruka d. 2. Lutego.

Po wzięciu Ala, weszli Francuzi d. 30 stycznia do miasta i całego biskupstwa Trydentu. Roveredo ieszcze d. 27 stycznia objęli. Główna kwatera jenerała Alvinzy podług iednych ma być w Villach, a podług drugich w Klagenfurtie. Małe korpus, które Tyrol zastania cofa się do Botein, gdzie już iego główna kwatera iest przeniesiona. Z Botein, i innych okolic

wiele ludzi uchodzi; tu w Inspruku główny lazaret iest spodziewany.

Z wszystkich stron nadciągają tu posiłki; iak słyhać i Arcy Xzę Jozef z jenerałem Mack tu spodziewany. Jeżeli woyna dłużej po trwa i Francuzi całą siłę przeciw dziedzicznym Austryackim kraiom obrocą, to Węgrzyni oprócz obiecanych 50,000 rekruta, do powszechney insurekcji przystąpią.

Z München d. 7. Lutego.

Z Inspruka wiele tu szlacheckich familly uciekło. Podług ich wyznania grozi nieprzyjaciel z kolonnami wnieść do Tyrolu i z iedney strony już wszedł. Gdy te raz w Tyrolu niewiele woysk iest i większa ich część do Karencyi poszła, obawiają się bardzo o ten kraj. Z Inspruka rząd, akademie &c. się oddaliły; studenci udali się do Bryxen i mają się po części z królami strzelcami złączyć. Graniczne szaniec Kufstein, Scharnitz Kniepas &c. opatrują spieszo w żywność i potrzebne garnizony z artylleryą tam w rzucają. To samo się i w Salzburskim dzieje. Arcy Xzę Karol idąc do Tyrolu jutro tu spodziewany. Słyhać iż idące z po nad Renu posiłki, nie na Fuesen do Tyrolu, ale na Augszpurg, München, Salzburg &c. marsz swoy obrocą, aby i przeciw Karencyi idącego nieprzyjaciela wstrzymały; ponieważ iesteśmy w obawie, czy już Francuzi wąwozow Brixen i Klagenfurt nieopanowali.

Tu i w całym wyższym kraju zakupują Cessarscy officyerowie bardzo wiele zboża, które natychmiast musi być odwiezione. — Rząd Inspruka miał się do Salzburga udać.

GAZETY KRAKOWSKIE

 W E S R Z O D E D N I A 1. M A R C A 1797.

Z Krakowa d. 27. Lutego.

Stosownie do najwyższego nadwornego dekretu de dato 3 lutego, pisał JW, pełnomocny nadworny kommissarz baron de Margelik, listy następującej osnowy do *JW W. Onufrego i Stanisława Ojsolińskich* tudzież do *WW. Bilińskiego i Kosińskiego* z okazji dzieł ich patriotycznych zachwalonych przez kreyzamt w Siedlcach.

Skoro tylko tę przyjemną od kreyzamtu Siedleckiego odebrałem wiadomość, że JW W. zagrzani patriotyczną gorliwością przez zachęcenie i dostawienie poddanych swych na rekruta, przez danie onym z własnego swego majątku handgieltu, znakomicie dystyngowaliście się, nieomieszkałem uwiadomić natychmiast najjaśniejszego Monarchę Pana naszego najmilszego o tej chwale godney czynności.

Najjaśniejszy Pan zawsze skłonny wszelkie patriotyczne dzieła najłaskaw-

szym swoim udarować okiem, kazał mi w tym czasie najdobrotliwiej zlecić, ażebym JW W. najwyższe ukontentowanie z powodu tak czystych patriotycznych sentymentów ich oświadczył. Dążę przeto najwyższe to zlecenie z żywą częścią uczestnictwa usłużyć, i ile JW W. ukontentowania prawdziwego w tym przekonaniu sprawić mogę, że najłaskawszy nasz Monarcha szlachetną ich czynność według zasług ceni, tak równie i dla mnie jest wielkim ukontentowaniem, że JW W. tę miłą wiadomość komunikować mogę z zapewnieniem zupełnego szacunku z którym wam honor pisać się &c.

Wypis z Listu z Grodna d. 15. Lutego.

Król Stanisław August dziś o godzinie 10 z rana ruszył się w podróż do Peterzburga z ekwipażem licznym i z dworem okazale przybranym. Wyjazd tego oznaczony był prawdziwym mieszkańców i przytomnych smutkiem. Na każdej stacyi

przygotowano koni przeszło 300, i wszystko cokolwiek do potrzeb i wygody ściąga się, z największą bacnością urządzonym zostało. Dla śniegów wielkich, dotąd z tamtej strony Rygi leżących, sanki za każdym powozem przywiązane ciągną się. Dzisiaj w Szczuccinie o mil 9 od Grodna Król nocować będzie, a przez resztę drogi po mil 12 na dzień ujedzie. — Litwa cała zatrudnia się teraz wyborem delegatów do Moskwy na assistowanie aktowi Koronacyi. Z powiatu Grodzisńskiego obranym został Wołowicz, z Wdztwa Wileńskiego ma być Ogiński Hetman. Do Wilna spodziewają się nowego gubernatora w osobie Bułhakowa, dawoieyszego w Polsce ministra. Mieysce jego zastępuje teraz Vice-guberoator Frizel, któremu łagodne z obywatelami obchodzenie się i pośpiech w czynieniu każdemu sprawiedliwości nie kosztowney, powszechną jednają zaletę. — Żnayduie się tu hrabia Orłow i ma ztąd udać się do wod, ale podobno bez powrotu do krain. Xzę Repnin wyjechał z Peterzburga, cel i mieysce destynacyi jego będąc dla wszystkich tajemnicą, daie tu okazyją do wielu domysłów. List jego do jedney z znaczneyszych tu osób pisany, to tylko ma obeymować w sobie: "Iż wyjeżdza zaszczycony nowym dowodem zaufania Imperatora." — Amnestya dla kraioowych emigrantow jest uchwaloną, ale dotąd nie wiadomo dla czego ogłoszoną nie została, w której jednak spodziewają się publikacyi oney za przybyciem gubernatora Wileńskiego.

Od Granic Włoskich d. 4. Lutego.

W Ferrara umarł Francuzki jenerał

Robert na odniesione w bitwie pod Arcole rany. — W okolicach Roveredo z niedostatku drzewa do palenia wycięli Francuzi morwowe drzewa. Włoska ich armia rosnie aż do 100,000 ludzi.

Między Wiedeńskimi ochotnikami, którzy się szczególnie dystengwowali, wiele młodzi nappierwszych familly poległo. Szambelan Cefarski i wice kreiskapitan nizszej Austrii hrabia Montecuculi, który za kaprała w tym korpusie służył, pod Bevelacqua zabitym został. Na kilka minut przed śmiercią rzekł: "Umieram z ochotą, ponieważ moją ręką 5 Francuzow położyłem."

Z Botzen d. 4. Lutego.

Znowu trochę oddychamy; Francuzi z stratą zostali aż do Nevis odparci. Wczoraj 2000 ludzi postąpiło znowu na przód; strzelcy nasi spieszą na przeznaczone sobie mieysca, a nawet i stanowisko Cembra jest nazad w naszych rękach. Od Renu przymuszonym marazem dąży tu 10,000 ludzi.

Z Londynu d. 10. Lutego.

Tuteysza ranna gazeta chce koniecznie utrzymać, iż nasz rząd dla przywrócenia zupełney spokojności w Irlandyi na tę nadzwyczajną myśl w padł, wysłania tam Xcia Wallii na wice króla, i aby tam cały rząd prowadził. Lubo sama z siebie ta wiadomość niepodobna do prawdy i względem następcy tronu Angielskim ustawom się przeciwi, które następcy tronu nigdy bawienia się za granicą niepozwalają, możemy oprócz tego z dobrych źródeł zaręczyć iż tu ani kawałka prawdy niemasz. Teraźniejszy wice król Irlandzki robi to wszystko, co tylko z ludzi w ie-

go położeniu będących, mógłby kto zrobić dla pozyskania u ludu Irlandzkiego miłości i utrzymania porządku. Niedawno na polach Dublińskich miał nad millicją i regularnym wojskiem rewia, i z przyzwolitemi wszystkimi znakami szacunku był przyjmowany. Niemożniednak tego zaprzeczyć, iż w skłonnyim tym oprócz tego do buntu kraju, Francuzka jakobinów partya skrycie rozruchy podżega i iak nayusilniey ich zasady stara się rozszerzyć.

Hollandescy kupcy Muilman i kompan: wielki bankrut zrobili i wiele family na tym traci. Kiedy exekutorowie po śmierci Muilmanna rejestra przeglądali, znaleźli iż sama P. Hastings 45,000 u nich miała, które iey na Hollandyą przesyłane były.

W Londynie w naypierwszych stannach, a osobliwie między białą płcią, weszła teraz Turecka i wschodnich Indyy moda używania opium.

Że lord Cornwalis tak spieszno z Anglii do wschodnich Indyy i to ieszcze z blankietem czynienia co mu się podoba dla przywrócenia tam spokojności wyjeżdza, wszystkich to trwogą napełnia; iednak niehcemy tak daleko się zapędzać, i powiedzieć iak tu iuż uczyniono, że wschodnie Indye dla nas tak dobrze iak utracone, i że armia w Bengalu za niepodległą się ogłosiła i żadnych więcey królewskich wozyk do wschodnich Indyy niehcce wpuszcć. Na remonstracyi ostatniego kwietnia danowaney i ktora tyle wrazenia w Anglii uczyniła, tylko się ci officyerowie, którzy w głębi kraju są podpisali; ale z wielkiego komitatu Calcutta gdzie iest rząd cały żaden się officyer niepisał. P. John Shore terażnieyszy kommandant tyle miał nieos-

trożności, iż zamiast ich zgromić na wszystko co tylko niekontentni żądali zezwolił.

Parlament w przyszły wtorek swoje selsye rozpocznie. — Lord Macartney musiał się ieszcze w Plimut zatrzymać. Fregatta Trusty na ktorey on płynie rozeschła się i musi wprzód naprawiona bydź nim się do przylądku dobrej nadziei na niey puści. — Z Neapolu ambasador Ruffo tu przybył. Tuteysze pisma mówią iż po odprawioney z ministerium konferencyi, z propozycyami ipokoju się do Paryża uda.

W Irlandyi znowu kilkanaście dystryktow w stanie buntu deklarowano, i kilka osób iako szpiegów Francuzkich aresztowano. Tuteysze pisma wspominaią, iż stan wewnętrzny Irlandyi, coraz większą nas obawą napełnia. Do północney Irlandyi z Dublina wysłano znowu 20 armat. Rząd nasz na wsparcie emigrantów Francuzkich płaci co miesiąc 24,000 f. szterl.; nawet i stół Sztadhudera, który do 20,000 f. sz: na rok kosztuje, iest od Króla utrzymywany.

Widać iż od nieiakiiego czasu na szkody naszego handlu, liczba Francuzkich korsarzy znacznie się powiększyła, iak tylko rząd Francuzki większą część zdobyczy ich właścicielom przyznał; niektóre wiadomości wcale mówią, iż do nich całe przyze należą.

W Marynarce naszej iest teraz 97 admirałów, 494 kapitanów, 289 maszterzy &c. i 1960 poruczników, razem 2840 officyerów. — Francuzki rząd miał iuż rozkaz wydać, zabierania wszystkich do Anglii ludzanki idących Amerykańskich okrętów bez wyjątku. — Z Dover mamy tu wiado-

mość iż z przyczyny uzbraiania, wszystkie okręty obce w portach Francuzkich Brest i Dunkierce zatrzymano.

Flotta admirała Duncan, która brzeżni Szkocyi okrywać będzie z 12 liniowych okrętów i tyleż fregat ma być złożona. — Admirałowie Hotham i Elphinstone są teraz na Irlandzkich parow wyniesieni, i ostatniej soboty z okazji tego mianowania ucałowali ręce Królewskie. Tego samego dnia przybyli od Renu znany pułkownik Williams i pułkownik Plunquet. Królowi prezentowani byli.

Część, która na admirała Elphinstone (teraz lorda Keith) z zabranych zdobyczy w przylądku dobrej nadziei i Hollenderskiej eskadry przypada, 400,000 f. szt: wynosi. — Według wiadomości z Portugalii Hiszpańskie woyska cofnęły się od Portugalskich granic z kąd wnosić potrzeba, iż Hiszpania niemyśli z Portugalią po nieprzyjacielsku postępować. — Pięć wojennych okrętów, które niedawno dla kra-

żenia około Brest wyszły, będą wnet 4ma jeszcze okrętami z Portsmouth zmocnione. — Admirał Jarvis odpuął z swą flotą z Portugalii i odprowadziwszy Brazylijską flotę do pewnej wysokości będzie około Kadyx krążył.

P. Aderson z Madras swemu krewnemu P. Aderson w Edimburgu przysłał pewny gatunek wełny, która uczonym do rozmyślenia da powód. Jest koloru świecąco złotego; że jest naturalny, to się z przyslanego jeszcze z skórą kawałka pokazuje. Ta wełna ma 10 cali długości, i taki glanc ma jak najprzedniejszy jedwab; przed zaprowadzeniem jedwabiu i sposobu farbowania, ten artykuł musiał być wielkiej wartości. To zwierzę w Europejskich Indyach nie jest wcale znane, i chyba się w nieznanym jeszcze i dziwnym kraju Thibet znajduje. Ten kawałek za osobliwość z głębokich Indyj Xciu Madras posłano.

D O N I E S I E N I E.

Z strony C. K. Krakowskiego sądu fori Nobilium w Galicyi zachodniej przypozywiają się mocą niniejszego Edyktu sieroty: Jozef, Anna i Salomea Malikowscy, dzieci małżonków Karola i Magdaleny de Wrzyki Rudskie Malikowskich, których opiekunem był zmarły Kazimierz Barchanowski, ażeby się w tymże sadzie meldowali koncem doyscia szladu względem majątku sierocego; żeby oraz przy doniesieniu o sobie, równie i miejsce mieszkania swego oznaczyli. Uprasza się także P. Publiczność iezliby o miejscu mieszkania powyżey rzeczonych sierot iakową wiadomość miała, aby C. K. Krakowski sąd fori Nobilium o tym zainformować chciała dla uczynienia w tej mierze dalszych potrzebnych kroków. W Krakowie dnia 7 stycznia 1797 roku.

Woyna, Auersperg, Kronenfels.

W Drukarni Jana Maya na Floryańskiej ulicy wyszedł Nmer. 1 Wierszów pod tytułem *Bajeczki* z dywią:

Stoy pioro by kto wierszy mych nie rat na nice.

Albo sie nieowaty na stole nozyce.

Numer ten kosztuje groszy 15.